FCHODOVINY
ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI PRAHA-CHODOV
L. P. 2026, ROČNÍK 25, CENA VÝTISKU 18 KČ

2 Jsme introverti, nebo uzavření?
4 O hořících lampách
6 Rozhovor s Lucií Ivankovou
9 Filmový večer u Matky Terezy
10 Expedice Řím: rozhovor s mládeží
13 Jak ustát kauzy zneužívání v církvi?

11

Jsme opravdu tak uzavření, nebo jsme všichni introverti?

Vždy jsem přemýšlel nad tím, jestli byl Ježíš jako člověk introvert, nebo extrovert, a došel jsem k názoru, že asi ani jedno. Byl vyvážený, ale přitom potřeboval samotu s Otcem jako zdroj pro sebe a svůj úkol – takže spíše introvert? A zároveň rozhodně nebyl uzavřený. Rozdíl mezi introvertem a „uzavřeným" člověkem spočívá především v příčině a motivaci jejich chování, nikoliv jen v tom, jak navenek působí. Zatímco introverze je přirozený osobnostní rys, uzavřenost může být situační reakcí, obranným mechanismem nebo rysem spojeným s nespolečenskostí či jinými vlivy jako výsledek historie člověka.

Zde je podrobné srovnání:

1. Introvert (Osobnostní nastavení)

- **Zdroj energie**: Čerpá energii o samotě nebo v klidném prostředí. Sociální interakce ho stojí energii.
- **Vnitřní svět**: Zaměřuje se na své myšlenky, pocity a vnitřní prožitky.
- **Sociální kontakty**: Nemá rád povrchní konverzace (small talk), ale libuje si v hlubokých a smysluplných rozhovorech.
- **Plachost**: Introvert nemusí být plachý. Může být velmi komunikativní, pokud ho téma zajímá nebo se cítí dobře.
- **Potřeba klidu**: Samotu vyhledává aktivně pro regeneraci, ne proto, že by se bál lidí.

2. „Uzavřený" člověk (Projev chování)

- **Obrana**: Častým uzavíráním se do sebe se chrání coby štítem proti vnějšímu světu, zranitelnosti nebo strachu z hodnocení.
- **Nedůvěra**: Může být nedůvěřivý k okolí, chladný nebo odmítavý, což není u introverta pravidlem.
- **Komunikace**: Nemluví o svých pocitech, protože si je nechává pro sebe (např. kvůli nízkému sebevědomí).
- **Původ**: Uzavřenost může být naučená, situační (po negativní zkušenosti) nebo trvalá (např. u lidí s nízkým sebevědomím).

Introvert je spokojený ve svém vnitřním světě, zatímco uzavřený člověk může být ve svém „vězení" nespokojený, ale neví, jak ven. Introvert se otevírá lidem, kterým důvěřuje, zatímco uzavřený člověk se může bát otevřít i jim. Ale na všem se dá pracovat a velmi mnoho se může v našem životě změnit, když se zaměříme na správná místa své osobnosti. V každém případě uzavřenost je vzhledem k jejím zdrojům spíše opravdu negativní, neboť vyrůstá z negativních motivů.

Hlavní rozdíly v tabulce:

Rys	Příčina	Energie	Vztah k lidem	Komunikace
Introvert	Přirozený temperament (nastavení mozku)	O samotě se nabíjí	Preferuje hloubku před šířkou, není nutně nespolečenský	Mluví, když má co říct
Uzavřený člověk	Často obrana, strach nebo zranitelnost	O samotě může cítit samotu či úzkost	Může působit chladně, nespolečensky nebo odmítavě	Nemluví, aby se vyhnul pozornosti/zranění

Takže malé povzbuzení - pokud vnímáte ve svém životě přítomnost jakéhokoliv ze zdrojů uzavřenosti, předložme vše Bohu a nebojme se ani přijmout případnou terapeutickou pomoc. Možnost uzdravení je tu pro každého.

P. Michael

↓↑ Farní den u sv. Františka

↑ Nad uměním života ↓ Duchovní obnova

Vždyť Kristus Ježíš je na pravici Boží a přimlouvá se za nás!

Milí přátelé a čtenáři Fchodovin,

začátkem listopadu si tradičně připomínáme naše zemřelé, vzpomínáme na chvíle s nimi strávené a modlíme se za spásu jejich duší. V jednom ze čtení, které je na výběr na Den vzpomínky na všechny věrné zemřelé, mě oslovily verše 33 a 34 z 8. kapitoly Listu Římanům: „**Kdo vznese žalobu proti vyvoleným Božím? Vždyť Bůh ospravedlňuje! Kdo nás odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel, ano i z mrtvých vstal, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás!**“ Vnímám tyto verše, že jsou určeny nám živým. Někdy nás mohou přepadnout pochybnosti, jak to s námi bude po naší smrti. Dostanu se do nebe? Jak dlouho budu v očistci? A podobné myšlenky. V těchto chvílích bychom si mohli vybavit například tento verš: „**Kristus Ježíš je na pravici Boží a přimlouvá se za nás.**“ Zkusme si tu scénu představit. Pán Ježíš je po Boží pravici, ukazuje Otci své probodené ruce i bok a přimlouvá se za nás. Říká Bohu Otci: „Tatínku, vzpomeň si, jak jsem k tobě volal, abys ode mě tento kalich odňal, ale ne má vůle, ale tvá vůle se staň. A ty jsi chtěl, abych trpěl a umřel. Proto jsem přeci na svět přišel. Pro tuto oběť za tyto tvé děti. Nepřičítej jim prosím žádný z hříchů, které udělaly a které ještě udělají. Prosím, podívej se na mé probodené ruce i bok a vzpomeň si, že jsi to chtěl, abych tou cestou šel, pro ně, pro tyto na zemi.“ A Bůh se rozpomene. A i když vidí své ubohé, malé, nedokonalé děti, které, i když se mnohdy snaží, ubližují druhým, sobě a Jeho uráží, tak i přesto je miluje a na jejich viny již nepohlíží, protože Jeho Syn Ježíš to vše vzal na sebe, trpěl, umřel a vstal z mrtvých - a tím jsou tyto viny odpuštěny. Takže: „**Kdo vznese žalobu proti vyvoleným Božím? Vždyť Bůh ospravedlňuje!**“ Nebuďme proto spravedlivější, než je Bůh, nestavme se do role vlastního soudce a nepohrdejme Ježíšovou obětí. Naše spása je zdarma a pokorou a vírou v Ježíšovu oběť je nám darována.

Katka

O HOŘÍCÍCH LAMPÁCH

Mládí je revoluční a chce všechno rychle měnit. Stáří je spíše konzervativní a ke všem změnám nedůvěřivé. Mládí je neposedné, protože má ještě málo rozumu, zatímco stáří je usazené, protože má rozumu až moc. Mladí se dokáží snadněji vyrovnat s různými překážkami a těžkostmi života; mají ještě více sil a zdravější nervy. Staří se naproti tomu dovedou překážkám a těžkostem lépe vyhnout; proto je někdy mladí podezírají, že jsou zbabělí a nestateční. Mladí touží po svobodě a chtějí si užívat, kdežto staří zdůrazňují autoritu a pořádek. Proto si mladí myslí, že s nimi nastávají lepší časy, zatímco staří si zase myslí, že s jejich generací lepší časy odcházejí. Mladí tak žijí nadějemi a sny o budoucnosti, kdežto staří spíše vzpomínkami na minulost. Proto bývá mládí optimistické a vzrušené a stáří zase pesimistické a příliš střízlivé.

Bůh nerozlišuje lidi podle jejich věku. Bůh vidí na prvním místě člověka. Bůh miluje stejně mladé i staré. Mladí i staří, všichni potřebujeme Ježíše Krista. Všichni jsme hříšníci - a pro mladé i starší je jedno a totéž východisko: víra v Ježíše Krista. Všichni potřebujeme Spasitele. Ale také potřebujeme jeden druhého. Mladí potřebují starší generaci a naopak. Ježíš říká: „Každé království vnitřně rozdělené pustne a dům za domem padá" (Lk 11,17). V Novém zákoně nacházíme dobrou radu Ježíše Krista, která zdůrazňuje dvojí základní postoj, který by měli věřící lidé zaujímat k životu. Jsou to slova: „Buďte připraveni (ať jsou vaše bedra přepásána) a vaše lampy ať hoří!" (Lk 12,35)

Je to do jisté míry obrazná řeč. „Přepásaná bedra" znamenají připravenost a ochotu k plnění úkolů, které před nás život staví a „hořící svíce" je symbolem stálého vědomí, že přijde den, kdy všechno, co jsme učinili nebo zanedbali vykonat, bude hodnoceno. Přepásaná bedra předpokládala starověký šat, který splýval volně od ramen až téměř k zemi, a proto jej bylo třeba před zapojením do práce nebo před vykročením na delší cestu přepásat kolem beder, aby nepřekážel.

Hořící svíce byla běžným osvětlením za večera nebo i v noci, když byl očekáván příchod hosta. Měla být pro hosta znamením: Nezapomněli jsme, že máš přijít, bdíme a očekáváme tě. Hořící svíce má být tichým znamením připravenosti na odchod ze scény našeho života. Máme si být vědomi toho, že nám každému jednou všechno z rukou vypadne. Může k tomu dojít někdy už v mládí, někdy i ve středním věku. Rodina, děti, příroda i majetek – to všechno tu jednou necháme a půjdeme domů. Domů k Otci, který je v nebi. K Ježíši Kristu, který je naším Spasitelem, průvodcem na všech cestách života. Kdo si je vědom toho, že léta jeho pozemského života jsou jako hořící svíce, a kdo svůj celý život i svoji věčnost svěřil skrze víru v Ježíše Krista do Božích rukou, ten také ví, že umírání je důstojným závěrem velikého dramatu, které nazýváme život. Teprve pod zorným úhlem věčnosti poznáváme hodnotu i slávu svého života a učíme se odpovědně využívat každého dne, každé hodiny i každé minuty.

Každé vývojové období má své přednosti, krásné momenty, ale také různé problémy, náročné chvíle života. Tak je tomu i ve stáří. Tehdy

zaměstnávají mysl člověka obyčejně jiné věci, než jak tomu bylo v mládí. S věkem přestává věřící člověk lpět na věcech, které jsou pomíjející, protože se mu stále více otevírají oči pro to, co zůstává. Starý člověk ví, že jednoho dne pro něj všechno pozemské ztratí úplně cenu. Nadejde chvíli velikého setkání s Kristem, který za nás zemřel na kříži a potom vstal z mrtvých, aby pro nás otevřel dveře věčné slávy.

Mluvíme-li o stáří, nemůžeme zamlčet jednu záležitost, která bývá nepříjemná – ve stáří člověk zapomíná. Nejednou si nemůže vzpomenout ani na jméno některého velmi známého člověka. Zapomíná i na jiné věci. Zapomnětlivost způsobuje mnohé rozpaky. Je neklamnou vizitkou stáří. Nic nezbývá, než se s tím smířit! Je zde jedna výjimka, kdy zapomínat nikdy nesmíme. Mluví o ní Žalm 103: „Dobrořeč, má duše, Hospodinu, celé nitro mé, Jeho svatému jménu! Dobrořeč, má duše, Hospodinu, nezapomeň na žádné jeho dobrodiní! (Nezapomínej, ani když ti přibylo let!) Dobrořeč, má duše, Hospodinu, nezapomeň na žádné jeho dobrodiní! On ti odpustí všechny nepravosti, ze všech nemocí tě uzdravuje, vykupuje ze zkázy tvůj život, věnčí tě svým milosrdenstvím a slitováním, po celý tvůj věk tě sytí dobrem, tvé mládí se obnovuje jako mládí orla.“ (Žalm 103,2–5).

I když se někdo z nás musel těžce probojovávat nesnázemi života a procházet třeba i dlouhým utrpením, nemá zapomínat, že přesto od Boha přijal mnoho dobrého. Především má každý z nás pamatovat, že Boží syn trpěl na kříži i za něho, za jeho hříchy, za jeho záchranu, za jeho spásu. Nic horšího by se věřícímu člověku ve stáří nemohlo stát, než kdyby zapomněl na Boží lásku, na Kristovu oběť a na Jeho slib, kterým se otevřely jednou dveře budoucnosti všem, kteří v Něho věří a podle toho žijí svůj pozemský život. Je to slib: „Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věříte v Boha, věřte i ve Mě. V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já“ (Jan 14,1–3).

Chvála a vděčnost nemají v našich ústech umlknout ani tehdy, když čas života zde na zemi pominul a když „člověk se vydá do svého věčného domu“ (Kaz 12,5). Právě tehdy, když jsi zestárnul, máš si připomínat, jak s tebou byl Bůh na všech křižovatkách života, jak tě Jeho ruka provedla, jak tě nad propastmi života zadržela a jak i tehdy, když sis zasloužil, aby tě potrestala, nakonec ti dala požehnání. Na to, co je našemu srdci nejblíže, ani tak snadno zapomenout nemůžeme. Věřící člověk měl by žít tak, aby se za svá mladá léta nemusel nikdy hanbit, aby jich nemusel litovat, ale aby květy jeho mládí přinesly jednou v čase podzimu dobré ovoce.

S vírou v živého Boha, kterou budeme nosit v srdci, dokážeme i to, že naše stáří bude radostné a plné naděje, jak tomu bývalo v letech, když jsme byli mladí, plní síly a energie.

Váš jáhen **Pavel Urban**

Příprava na neděli: Zveme opět na setkání

Naše společenství, ve kterém se společně připravujeme na nedělní liturgii četbou biblických textů, mělo po odchodu P. Slava na chvíli pauzu. Nyní jsme naše setkávání obnovili a opět zveme všechny zájemce, aby se k nám přidali.

Společně se s P. Vojtěchem zamýšlíme nad nedělními texty z Písma, povídáme si o nich a sdílíme své myšlenky i víru. Je to příležitost zastavit se, lépe porozumět Božímu slovu a připravit se na neděli. Nechybí ani přátelské rozhovory a malé občerstvení.

Kdy: v pátek po mši svaté, přibližně v 18.45 hodin
Kde: farní sál na faře u kostela sv. Františka
Kontakt: Standa a Lída Dabrowski, e-mail: sal.dabrowski@seznam.cz, tel: 602 158 324

Srdečně zveme všechny bez rozdílu věku. Budeme rádi, když se k nám přidáte!

Rozhovor s Lucií Ivankovou

„Stačí ti moje milost, protože síla se tím zřejměji projeví ve slabosti.“

Asi před rokem vzniklo nové modlitební společenství. Sdružuje farníky, kteří by rádi byli součástí společenství, ale na pravidelná setkání nemají čas. Přesto jsou spolu. Jak? Nejen o tom jsme si povídaly s naší milou farnicí Lucií Ivankovou.

Lucko, tvé jméno není Lucie, ale Lucia, pocházíš ze Slovenska?
Narodila jsem se v Prešově a celá má rodina pochází ze Slovenska. Když mi byly dva roky, všichni jsme se přestěhovali do Prahy.

Co bylo důvodem?
Kvůli práci tatínka.

Na Jižním Městě, 1984

Jaký jsi ročník?
Narodila jsem se v únoru 1982.

Kolik máš sourozenců?
Mám o rok a půl mladšího bráchu.

Jste věřící rodina?
Je to komplikované. Babičky víru prožívaly, obě nám o Bohu vyprávěly. Jedna byla evangelička a jedna katolička. Pokřtili mě až v mých devíti letech. Stalo se to v evangelickém kostele a z rozhodnutí dospělých.

Kde jste bydleli a kam jsi chodila do školy?
Bydleli jsme na Jižním Městě a tady jsem chodila také na základní školu.

Kdy přišlo tvé rozhodnutí pro Boha?
Kolem 18. roku jsem na Slovensku potkala evangelickou farářku, která mě skrze přípravu na konfirmaci uvedla do víry, a já uvěřila.

Máš nějaký zážitek z této přípravy?
Skrze přípravu a rozhovory s farářkou jsem začala poznávat opravdovou a živou víru. Hltala jsem knížku “Quo vadis?“ a jí podobné. Svět mi tehdy přišel tvrdý a život, který by měl skončit po všem tom prožitém smrtí a koncem, jako nesmyslný až

absurdní. V křesťanství jsem objevila postupně smysl života, a hlavně naději. Že přeci nejde jen to tady odžít, ale že nás něco přesahuje. Myslím, že jsem se tehdy opravdu do Ježíše zamilovala.

Co pro tebe znamená opravdová a živá víra?
Tehdy si mě Pán Bůh zavolal a já odpověděla. Bylo to hodně emocionální. Ale celý život vidím a prožívám, že jenom o emocích to není. Boží blízkost a Jeho přítomnost vnímám ve svém životě, i když prožívám něco těžkého. Když už si člověk myslí, že něco ví, tak se zase otevře další dimenze vztahu s Bohem.

Promoce na ČZU, 2016

Jak ses dostala do katolické církve, potažmo do naší farnosti?
Určitě to nebyla přímá cesta. Začala jsem studovat Evangelickou teologickou fakultu, ale už tehdy mě přitahovala eucharistie v katolické církvi. Toužila jsem Ježíše v eucharistii přijímat, ale nebylo to možné. Chodila jsem tehdy jak na evangelické, tak i katolické bohoslužby. Pak jsem si prošla obdobím, kdy jsem se od Boha vzdálila. Ale i tak jsem cítila, že On mě neopustil, trpělivě čeká a volá mě. Studium jsem nedokončila a pak se mi stal vážný úraz, při kterém jsem utrpěla popáleniny na více než 74 procentech těla, a skoro rok strávila v nemocnici. Po dalších jedenácti letech, kdy jsem se postupně vracela do života, vystudovala ČZU v Suchdole a začala dělat doktorát, mi zjistili vážnou nemoc. Během pár týdnů jsem skoro přestala chodit a byla mi diagnostikovaná roztroušená skleróza.

Pořád nejsme u té katolické církve.
To také hned nebylo. V této nemoci jsem začala Pánovo volání znovu více vnímat. Najednou mi do cesty přicházeli lidé, s nimiž jsem se bavila o víře. Znovu mě více přitahovala eucharistie a začala jsem chodit v naší farnosti do kostela. Po nějaké době jsem vstoupila do katolické církve a rok na to byla biřmovaná.

Ale nezůstalo jen u toho. Aktivně ses zapojila do služby.
P. Michael mě oslovil ohledně knihovny. Podařilo se nám dát dohromady tým knihovníků a knihovnu otevřít.

Asi tak před rokem vzniklo nové společenství…
Jedná se o společenství přímluvců za osobní úmysly farníků. V současné době nás je přes dvacet.

S pejsky na procházce

Jak se scházíte?
Nescházíme se osobně, ale jsme propojeni v modlitbě, která nás spojuje. Farníci nám svěřují to, za co potřebují, abychom se přimlouvali. Za každý úmysl se někdo z nás celý měsíc přimlouvá. Farníci tak nezůstávají v modlitbě sami, ale my s nimi předkládáme jejich prosby Bohu. Nechala jsem se inspirovat některými řeholními

společenstvími, kterým je možné také své úmysly k modlitbě svěřovat.

Lucko, vidím na tobě, jak tě život s Bohem nabíjí. Člověk ve tvé kůži by mohl lehce upadnout do depresí. Jaký je tvůj modlitební život?
To, co mě nese celý den, je modlitba breviáře a růžence. V časech, kdy se modlí mnišky dominikánky v Lysolajích, které mi jsou blízké, se modlím s nimi. V modlitbě liturgie hodin (breviáře) jsem objevila velký poklad, který katolická církev má. Stejně tak vnímám eucharistickou adoraci. Tu jsem si zamilovala hned od začátku. V těchto modlitbách se také modlím za úmysly našich farníků, které neseme v našem modlitebním společenství.

Jako velkou milost přijímám to, že vím a věřím, že Pán je se mnou i v těch bolestech, únavách a trápeních.
Svou osobní modlitbu vidím jako nepřetržité žití v Boží přítomnosti. Je mi blízká mnišská spiritualita, spiritualita pouštních otců a kontemplativní modlitba. Nemusím Pánu pořád něco říkat, ale svou odevzdaností se Ho snažím vtahovat do všech činností, které dělám. Do všech přání, tužeb, plánů, strachů. Není to o emocích, ale o rozhodnutí být s Tím, který mě miluje a s kým i já toužím být také. Velkou inspirací na cestě modlitby pro mě byla trilogie od Davida Torkingtona Mystik, Poustevník, Prorok a knihy od Wilfrida Stinissena nebo třeba kniha Upřímná vyprávění poutníka svému duchovnímu otci a samozřejmě Terezie z Ávily.

V čem konkrétně tě spiritualita pouštních otců oslovuje?
Opravdovostí a pravdivostí jejich víry. Mysleli to s Bohem opravdu vážně a šli do dobrodružství života s Ním naplno, na sto procent. Ale zároveň si byli velmi dobře vědomi své vlastní lidskosti a nedokonalosti a přijímali ji s pokorou. Verš z Bible, který mě celou nemocí provází, je: „Stačí ti moje milost, protože síla se tím zřejměji projeví ve slabosti." (2Kor 12,9). Co mi Bůh poslední dobou klade na srdce, je, že křtem jsme se sice stali Božími dětmi, ale dokonalí ještě zdaleka nejsme. Vidím, že někteří nevěřící jsou v mnoha ctnostech dokonalejší. Terezie z Ávily hodně rozjímala Ježíšovo lidství. Že v naší slabosti se projeví Boží moc. Tehdy, když jsem slabý, se o to víc projeví Boží milost (jak říká sv. Pavel).

Celníci a nevěstky nás kolikrát předcházejí do Božího království. (Víte, jaký je rozdíl mezi svatým a dokonalým? Se svatým chce být každý, ale s dokonalým nikdo.) Je to vlastně setkání dvou věcí. Máme se snažit být dokonalí, ale zároveň v pokoře přijmout nedokonalost, hříšnost a to, že potřebujeme Boží sílu a milost.

Milá Lucko, děkuji za tvůj čas a energii, kterou jsi věnovala našemu povídání. Na tvém životě je tak krásně vidět, že opravdový a upřímný život s Bohem činí člověka šťastným. Je ještě něco, co bys nám chtěla na závěr říci?
V době svého hledání a nacházení Boha a Jeho lásky jsem hodně „bojovala" s pocitem, že do kostela chodí jen dokonalí lidé. Jenže já o sobě věděla, že dokonalá nejsem. Bála jsem se vůbec mezi lidi do kostela přijít. Myslela jsem si, že mě takovou nepřijmou a že tam nepatřím. Chtěla bych na nás všechny apelovat, abychom se snažili „nevyrábět" si svatost. Abychom tak svou rádoby dokonalostí vlastně další Boha hledající neodrazovali. Kéž jsme stále dost pokorní a svou ubohost dokážeme přijímat a s Boží pomocí přetvářet.

Biřmování

Listopadový Filmový večer u Matky Terezy

Film: MATKA
Kdy? Neděle 22. listopadu 2026 v 16:00
Kde? Velký sál KCMT
Chtěli byste vidět Matku Terezu v jiném světle, jinýma očima? Matka je fiktivní příběh, který reflektuje sedm nejistých dní plných pochybností, samoty a odhodlání v životě Matky Terezy. Děj zachycuje mladou Matku Terezu během přelomového týdne v roce 1948 v Kalkatě, ještě v době, než se stala globální ikonou. Režisérka strhává nánosy mýtů a ukazuje fascinující ikonu moderních dějin jako zranitelnou, ambiciózní a hluboce lidskou ženu, která se vzepřela pravidlům. Prozkoumává její skutečnou osobnost, která se skrývá za mýtem, odhaluje její složitost, vnitřní boje, ambice a střet s církevními pravidly. V odvážném a nekonvenčním dramatu makedonské režisérky Teony Strugar Mitevské se v roli Matky představí švédská herečka Noomi Rapace.

Proč rodačka z Makedonie nahlíží právě takto na Matku Terezu? A je na jejím pohledu něco pravdivého? Na tyto, ale i na další otázky bude odpovídat filmový publicista, dramaturg TV Noe a zakladatel webu Film a spiritualita, Lukáš Jirsa. Povídat si s ním bude Kateřina Rózsová, šéfredaktorka projektu Téma 21 – a také naše farnice.

Délka filmu je 103 min. + beseda. Film uvedeme v původním znění s titulky a je nevhodný pro děti do 15 let. Vstupné je dobrovolné. Předem však děkujeme za vaše příspěvky, které nám pomohou zaplatit licenci k filmu, která činí 4.235 Kč.

Filmové večery pro vás pravidelně připravujeme už skoro rok jako součást programu Komunitního centra.

Sledovat nás můžete na webových stránkách KCMT v záložce Filmové večery.

Těšíme se na Vás.

Monika a Lukáš

TIP NA PŘEDNÁŠKY

Milí farníci, nedávno jsem na YouTube doposlouchala zajímavé přednášky o mši svaté a ráda bych se s vámi podělila o tip na další vzdělávání.

Co je mše svatá? Účastníme se jí každý týden, tak může být určitě zajímavé vědět, co se v tomto samotném středu našeho křesťanského života děje a proč.

Proč Eucharistie tvoří identitu křesťana? Jaké jsou jednotlivé části mše svaté a co se při nich děje? (Každé gesto, každé slovo má svůj význam a vývoj a pochopit jej může pomoci mši hlouběji prožít.) Jak chápou Večeři Páně jiné církve a křesťanská společenství? Na tyto a další otázky dávají odpověď přednášky ze záznamu z Letní školy liturgiky. Odpovědi na ně nabídnou P. Radek Tichý, P. Petr Soukup a další přednášející.

K poslechu jsou na YouTube kanálu liturgie.cz playlist: Mše svatá – přednášky o slavení eucharistie. Kanál liturgie.cz nabízí i možnost základního uvedení do tématu v playlistu 120" o liturgii, kde je mše svatá představena v kratičkých dvouminutových videích.

Zaposlouchejte se, doporučuji.

Lucka Ivanková

EXPEDICE ŘÍM

Naše farní společenství mládeže „BB" čili Beránci Boží společně s P. Dominikem putovali po Římě. Podívejme se, co všechno zažili:

1) Kdy se pouť konala a jak vlastně celý nápad vznikl?

Juliana: Naše pouť se konala první zářijový týden. S nápadem přišel sám Dominik Frič, který nám nabídl ubytování u něj na koleji.

Petr: Celý nápad vznikl vlastně docela spontánně na jednom z našich nedělních setkání spolča Bé-Béčka. Přišel mezi nás i Dominik a oznámil nám, že byl povolán ke studiu do Říma. Tehdy padl návrh, jestli bychom ho nechtěli někdy přijet navštívit. Nejdříve jsme tedy zjistili, zda by to vůbec bylo možné. Dominik se zeptal v Nepomucenu, a když dostal souhlas, začali jsme plánovat, co bychom během pobytu mohli společně navštívit a zažít. Na dalším setkání jsme tak už s Dominikem společně vymýšleli program celé naší římské pouti.

Vojta: Do Říma jsem se chtěl vydat, protože jsem ještě neměl možnost ho navštívit, využil jsem tedy této super možnosti, a navíc se spolčem a se skvělým průvodcem Dominikem Fričem, vyrazit.

2) Stručný popis pouti

Juliana: Zájezd trval pět dní, během nichž jsme objevovali zákoutí Říma, navštívili hlavní památky, zúčastnili se audience s papežem, trávili čas s Pánem Bohem a s kamarády. Dominik Frič se nám naplno věnoval, provedl nás městem, spoustu věcí nám zařídil a hlavně byl s námi.

Petr: Do Říma jsme se vydali v šestnácti lidech za Dominikem. Část z nás cestovala autem přes Dolomity, ostatní letěli z Česka do Říma na letiště Fiumicino a odtud vlakem do centra, kde už na nás Dominik čekal. Během týdne jsme společně poznávali krásy Říma – navštívili jsme nejznámější kostely a památky včetně Kolosea, prohlédli si Vatikán, zúčastnili se audience u papeže a prozkoumávali Řím. Celou pouť jsme si moc užili a jsme vděční také naší farnosti za finanční příspěvek, který nám na pouť poskytla. Domů jsme se vraceli opět různými způsoby – část letadlem a část autem.

3) Proč ses rozhodl/a jet?

Juliana: V Římě jsem nikdy předtím nebyla a lákala mě představa, že bych ho mohla navštívit s naším společenstvím.

Petr: Rozhodl jsem se jet, protože jsem chtěl poznat Řím, poznat, jak Dominik žije v Nepomucenu, a vidět ho. Samozřejmě jelo i naše spolčo, se kterým jsem chtěl strávit čas.

4) Jaká byla tvoje očekávání? Možná i obavy? Potvrdilo se něco z toho?

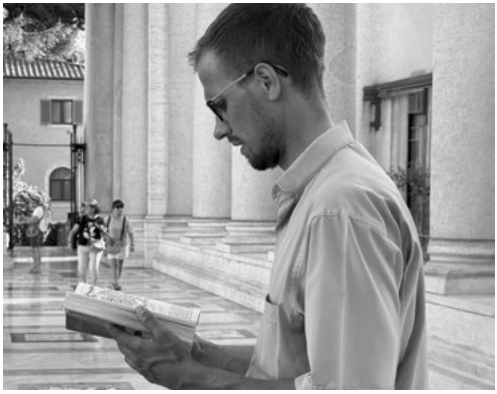
Juliana: Neměla jsem ani velká očekávání, ani velké obavy (největší obava byla z letadla). Nicméně ten týden byl ještě lepší, než jsem si představovala, opravdu požehnaný čas.

Petr: Potvrdilo se mi, že je Řím opravdu krásný. Nikdy předtím jsem naživo neviděl třeba Kolo-

seum a ani si neprošel katakomby, kde žili první křesťané. Takže pro mě to bylo velké překvapení.
Vojta: Lehké obavy a předsudky jsem měl z toho, že vše a všude bude narváno a neuklizeno; jak mile jsem byl překvapen, když se mi z toho nic nepotvrdilo.

5) Co se ti líbilo nejvíc? Co tě nejvíc oslovilo? (Tebe osobně)
Juliana: Hodně jsem si prožila návštěvu Svatých schodů, baziliku sv. Petra a pak prohlídku katakomb sv. Kalixta. Zde jsme měli i v jedné hrobce mši s Dominikem a mělo to krásnou atmosféru.
Petr: Jedním z nejsilnějších zážitků pro mě byla mše slavená v katakombách, kterou sloužil Dominik. Bylo to něco nečekaného a zároveň velmi silného – člověk si přitom mohl uvědomit, že právě na těchto místech se scházeli a slavili mši první křesťané.
Vojta: Nejvíc se mi líbilo navštívení Baziliky sv. Pavla za hradbami (snad ji mám napsanou správně - tam, kde jsou papežové vyobrazení), oslovilo mne vidět ten obrovský, svým způsobem prázdný prostor baziliky, zároveň si prohlédnout portréty papežů, ale hlavně nevídaný klid a možnost k modlitbě v takovém prostoru, co by člověk ani neřekl, že takový velký je. Celou pouť jsem si i se společenstvím moc užil, vnímal jsem radost druhých, kteří ji sdíleli se mnou, možnost zakusit pravou italskou náturu a přístup k věci, který se mi vlastně docela zalíbil :-).

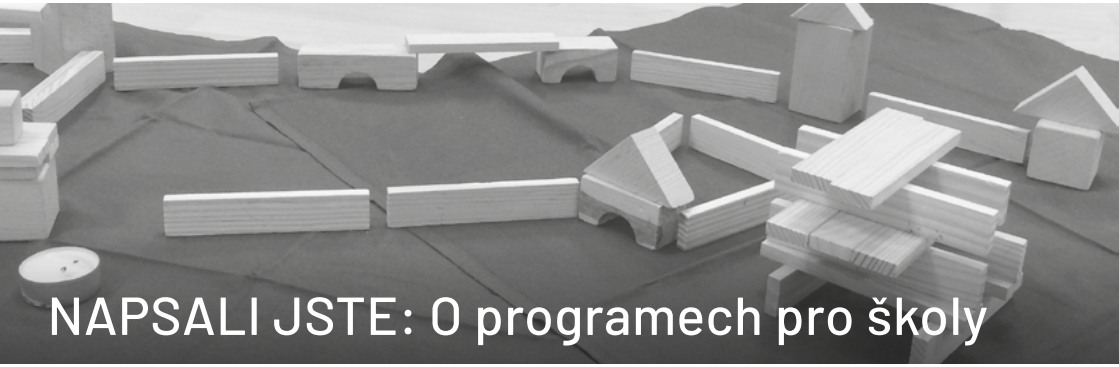
6) Měla pouť podle Tebe význam i pro celé vaše společenství? Jaký?
Juliana: Určitě obrovský (aspoň z mého pohledu). Když jsem viděla, jak se naše 17členná banda toulá ulicemi, zpívá na chválách, společně vaří jídla, sedí u moře... bylo to pro mne silné. Přijde mi, že jsme posílili vztahy mezi sebou, zase se více poznali, vytvořili si společné vzpomínky. Jsem za to opravdu vděčná.

7) Plánuješ v budoucnu účastnit se nebo navrhnout a pomoci organizovat i podobné akce?
Juliana: Rozhodně ano! Už vznikl nápad vyjet společně na Slovensko, tak uvidíme, kam nás Pan Bůh zavede;)
Vojta: Těším se na další akce, které se spolčem utvoříme, a kam zas vyjedeme!

8) Co by event. mohlo být pro někoho překážkou, aby nemohl jet?
Petr: Myslím, že mohu říct za všechny, že jsme si to moc užili a jsme všichni vděčni naší farnosti – za příspěvek, který byl za nás dán.

Dejme nyní slovo P. Dominikovi:
P. Dominik: Milí farníci, po letním čase, který jsem mohl prožít mezi vámi na Jižním Městě, pokračuji již druhým rokem ve studiu morální teologie v Římě. Hned začátkem září jsem mohl zažít několik povzbudivých dní s výbornými mladými lidmi z naší farnosti. Jak v Římě, tak v chodovské farnosti jsem v minulých letech něco prožil (a snad se i něco naučil). Bylo krásné, když se díky návštěvě farní mládeže tyto dva světy na chvíli propojily. Mohli jsme dohromady pronikat do tajů Věčného města, společně se modlit, vidět papeže a také jsme se stihli zchladit v moři. I když už Řím poměrně dobře znám, uprostřed tohoto společenství jsem ho mohl zahlédnout ještě úplně jinak. Díky vám všem, kdo jste se zúčastnili, bylo to pro mě milé povzbuzení! Díky patří i vám, kdo jste nás provázeli modlitbou či jakkoli jinak podpořili! Vnímal jsem, že celá akce byla velmi požehnaná.

NAPSALI JSTE: O programech pro školy

Koncem října jsme měli výjimečnou možnost zúčastnit se Programu pro školy i my, dospěláci. Stát se na hodinku dětmi nám umožnily naše skvělé katechetky a dobrovolnice, které tyto programy pro školy pořádají.

Vyzkoušeli jsme si vánoční program " Cesta" který je určen pro žáky 2.–3. třídy ZŠ. Program hravým způsobem seznamuje děti s vánočním příběhem. Děti se dozvídají o narození Ježíše, o tom, proč a jak Bůh přišel na svět mezi nás, a zakusí tak i křesťanský rozměr těchto svátků. Pro některé děti je to nový pohled, který dosud neznaly. A najdou se i takové děti, pro které je pobyt v naší kapli dokonce prvním setkáním se sakrálním prostorem vůbec.

Jak jsme sami mohli zakusit, příběh cesty Marie a Josefa i příběh Ježíšova narození se dětem přibližuje hravou a kreativní formou. Je to čas nejen nových informací, ale i zábavy, společného tvoření a sdílení. Na samotnou cestu můžou děti přidat svoje radosti i starosti, což je pro mnohé neznámá, ale také velmi silná zkušenost.

Programy pro školy naše farnost nabízí už více než deset let a zúčastnily se jich za tu dobu tisíce dětí. Kromě vánočních programů pro menší i větší děti jsou v nabídce také programy na Dušičky, Velikonoce a další. O realizaci se stará tým dobrovolníků, který to dělá zdarma a věnuje tomu svůj volný čas. Děkujeme jim za tuto službu a za tuto formu evangelizace! Kdyby někdo měl chuť se k nim přidat a zapojit se, neváhejte!

A za nás ještě jednou děkujeme, že jsme si to mohli vyzkoušet, byl to krásný zážitek a milý návrat do dětství. Škoda snad jenom, že tuto možnost nevyužilo více lidí.

Lucka a Monika

ZMT 12. 11.: Jak psychicky a duchovně ustát kauzy zneužívání v církvi?

Jak jsme se za poslední roky posunuli ve věci prevence a vyrovnávání se s traumatem zneužívání v církvi? Jak vůbec po nedávných skandálech v české církvi mluvit o zneužívání, aby to skutečně pomáhalo uzdravení? A může být člověk přes to vše stále schopen milovat církev? O tom všem budeme mluvit s **Jiřím Kylarem**, předsedou spolku Někdo Ti uvěří, který pomáhá obětem (viz rozhovor níže) a **Martinou Vintrovou**, soudkyní diecézního církevního soudu v Plzni.

Jirko, jak ty sám za uplynulé roky vnímáš posuny v této oblasti? A co jsou pro tebe hlavní milníky poslední doby?
Pokroky v církvi jsou velmi pomalé, reagují spíš na tlaky zvnějšku, není tam dosud dostatečně silná aktivní snaha nastavit procesy, aby církev byla bezpečným prostředím. Těmi milníky ale pro mě jsou především generační výměna biskupů, odvaha obětí mluvit o svých zraněních v církvi a kritický otevřený přístup věřících i duchovních k selháním a směřování církve.

Jak zvláště dnes, po skandálech na pražském arcibiskupství a dalších kauzách, mluvit o zneužívání, aby to skutečně pomáhalo uzdravení?

Jak tuto atmosféru může každý z nás aktivně zlepšovat?
Skandály na pražském arcibiskupství jsou pouze viditelným zlomkem mnohem většího problému institucionální církve - tím je klerikalismus shora i zdola, uzavřená mentalita církve, nulové kontrolní mechanismy, mlčení a atmosféra strachu. A jak to změnit? Otevřeností, poctivým kritickým postojem a snahou ve svém okolí něco ovlivnit. Větší angažovaností ve farnostech, podporou kněží, aby nebyli na vše sami, zpětnou vazbou představeným a především větším zapojením žen do života církve.

Jsi schopen stále milovat církev, i když se tohle přes znatelné pokroky asi stále nutně děje a bude dít?
Církev jako společenství mám stále rád a je to pro mě důležitá součást života. Některé formy jako jsou průvody biskupů či akce typu Navalis nevyhledávám, není to typ života církve, který je mi blízký. Ale setkávání s přáteli různých denominací při modlitbě, chlapská setkání, přátelská setkávání u piva s kamarády kněžími, to vše je pro mě smysl života ve společenství.

Rozhovor připravila **Tereza Zavadilová**

Cafe Terezie má nově otevřeno i ve čtvrtek!

Od listopadu rozšiřuje útulná kavárnička v KCMT otevírací dobu! Nově se na vás těšíme také každý čtvrtek od 15.30 do 19.00 hodin.
Otevírací doba:
– pondělí 15.30–21.30
– úterý 15.30–21.30
– středa 15.30–19.00
– čtvrtek 15.30–19.00
– neděle 10.00–13.00
– A dále v době kulturních programů v KCMT.

Z farní charity: Být nablízku
Farní charita Praha 4 - Chodov

Manželé Anna a Jan bydleli na Chodově, oba již překročili osmdesátý pátý rok života. Paní Anna působila jako drobounká, křehounká bytost. Manžel jí s oblibou říkal Aninko. Pan Jan tvořil motor páru. Na svůj věk byl velice fyzicky zdatný. Sám nakupoval, nosil nákupy domů, velice rád vařil. Disponoval i značnou technickou schopností a mnoho blažených hodin trávil s počítačem a na internetu. Pomocí počítače zůstával v kontaktu s přáteli, které měl rozeseté doslova po celém světě. Manželé měli tři děti, ale v navštěvovala je především nejmladší dcera Klárka a její dcery Anička a Míša.

Do naší péče jako první vstoupila paní Anna, které se udělaly bércové vředy na levé noze. Praktická lékařka jí předepsala poukaz na domácí péči. Ke klientce začaly docházet naše sestřičky. Někdy senioři vpád cizích lidí do domova těžko snášejí, ale tito manželé sestřičky přijali s otevřenou náručí. Defekty se hojily pomalu, přestože sestry používají moderní metody hojení ran. Nicméně léčba pomalu a jistě postupovala a rány se začaly zavírat. Manželé se těšili, že spolu budou zase chodit na procházky, až se paní Anně nohy definitivně uzdraví.

Člověk plánuje, ale věci se často nakonec dějí úplně jinak. Pana Jana skolila náhlá mozková příhoda. Měl velké štěstí, že se to stalo krátce před příchodem naší sestřičky Hanky. Ta okamžitě rozpoznala příznaky, zavolala záchrannou službu a nechala pána odvézt na neurologii. U této diagnózy záleží na rychlosti zahájení léčby. Díky včasnému zásahu sestry a moderní medicíně nedošlo k masivnímu rozvinutí komplikací a pán se vrátil domů k manželce poměrně rychle. Sestry ho přibraly pod křídlo a začaly s ním pravidelně rehabilitovat. Klient dělal pokroky, jen s chůzí po schodech a jemnou motorikou měl obtíže. Zlobil se hlavně u vaření, protože se mu špatně krájela zelenina a měl potíže s odměřováním koření. Přesto se jeho stav pomalu a jistě zlepšil natolik, že se mohl sám vydávat na výpravy za lovem dobrot.

Sestřičky už plánovaly, že manžele předají do péče pečovatelů, protože odborné zdravotní péče již přestávalo být třeba. Noha byla téměř zahojená, i s podporou udržení kondice už mohla pomáhat sociální služba. Manželé se cítili natolik jistí a silní, že se spolu vydali na procházku. Bohužel, přecenili své síly. Pro paní Annu byla cesta příliš náročná a začala se jí motat hlava, byla nejistá a celou vahou visela manželovi na paži. Ten ji držel s vypětím všech sil, ale sám měl problém udržet rovnováhu. Nakonec oba upadli a pan Jan si zlomil krček. Manželka se jen potloukla, ale znovu se jí otevřela rána na noze. Sestry tak znovu nastoupily do péče.

Pan Jan se z nemocnice, bohužel, už nevrátil. Operace se sice zdařila, ale následná péče byla náročná a našemu milému klientovi na ni nezbylo dost sil. Paní Anna nesla jeho odchod velmi těžce. Manžel jí chyběl. Děti se mamince příliš nevěnovaly a ona se cítila osamělá. Přežila manžela o necelý půl rok. Naše sestřička ji našla ležet doma v posteli, zřejmě tiše odešla v noci ve spánku. Vzpomínáme na ně, na jejich blízký vztah a velmi hezké manželství.

Připomínám, že Benefiční aukce pro Charitu Praha – Chodov začne na facebooku dne 4. 11. 2026 ve 13:00 hodin. Bude probíhat do 18. 11. do 13:00 hodin. Oslovili jsme mnoho kulturních, sportovních a volnočasových organizací v okolí a získali jsme

zajímavé dary do aukce. Děkujeme všem, kteří naši aukci podpořili. Kromě poukazů a vstupenek budeme dražit také vánoční cukroví a další dobroty. Budeme se těšit, že se k nám připojíte se svými nabídkami a užijeme si společně zajímavou aukci.

Velmi nám pomůžete, pokud pozvete do skupiny své přátele a známé či nabídnete nějaký vlastní výrobek nebo zážitek. Všechny informace najdete na našem facebooku @charitapraha4 ve skupině Benefiční aukce pro Charitu Praha – Chodov nebo webových stránkách charitapraha4.cz. Požádat o členství ve skupině můžete ihned.

Přeji vám barevný listopad.

Eva Černá

NÁVŠTĚVA Z ČAKOVIC

V pátek 2. 10. dopoledne naše seniorské společenství přivítalo přátele z čakovického společenství seniorů, kteří v rámci jubilejního roku sv. Františka přijeli na poutní mši svatou do našeho kostela sv. Františka. Sloužil ji pro nás P. Vojtěch Poppr, jenž pak ještě nabídl udílení novokněžského požehnání. Poté jsme si v kostele pověděli o jeho historii a výzdobě a pak jsme se přesunuli do farního sálu na občerstvení a sdílení. Díky Bohu za duchovní dary této pouti i za vzájemné osobní přátelství mezi námi. A pozvání na příště - v pátek 13. 11 jsme zase my zváni čakovickými seniory do kostela P. Marie Královny míru na Lhotce, kde bude v 10 h sloužit mši sv. P. František Čech, po níž bude následovat posezení a popovídání.

Jana F.

Biblické příběhy pro nevěřící děti, Martin Vopěnka

Biblické příběhy patří k základnímu všeobecnému přehledu naší kultury. A my, kteří věříme, víme, že jsou víc než jen příběhy, které bychom měli znát. Víme, že skrze Písmo svaté k nám mluví sám Bůh. Ale jak je vyprávět dětem, které do kostela nechodí? Víru totiž nelze vnutit. Pokud se ji snažíme předávat za každou cenu, místo abychom ji nabídli jako pozvání, můžeme druhé od víry spíše odradit. Tato kniha je zajímavý pokus, jak biblické příběhy citlivě přiblížit i dětem, které zatím nemají s vírou nebo církevním prostředím zkušenost – a možná nejen jim.

Otevírací doba farní knihovny

– středa 16.45-17.45 a 18.45-20.00
– pátek 10.00-12.00
– neděle 10.45-13.00

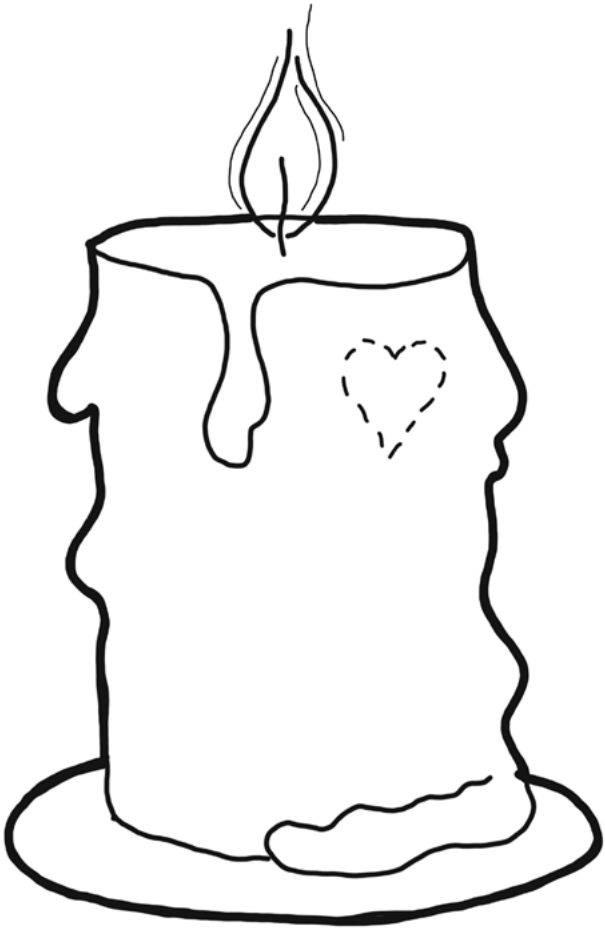
www.kcmt.cz/farni-knihovna

Dětské okénko
Dárky a svátky

Milé děti,
dostáváte rády dárky? Že se ptám, viďte. (Přiznávám, já taky.) V každém roce jsou dva dny, kdy na nás na každého nějaká oslava s dárečky čeká. Jednak naše narozeniny, kdy hop!, je nám o rok víc, a pak máme svátek spolu se svým patronem - svatým, po němž jsme své jméno dostali. Jenže je jeden den v roce, kdy neslavíme žádné svaté, žádné patrony. 2. listopadu mají totiž svátek - a právo na naši pozornost - všichni ti naši blízcí, kteří už s námi nejsou, ale my věříme, že se radují v láskyplné Boží náruči a že se můžeme navzájem za sebe modlit a přimlouvat - oni za nás a my za ně. Dnes máme pro vás jednu takovou velikou svíčku, která nám připomíná světlo, naději a radost. Můžete do ní nakreslit srdíčka za ty z vaší rodiny, kdo už v Boží náruči jsou.

Příště, a to už bude advent čili Vánoce na dohled, se na vás opět těší

Martina Hlaváčová a Blanka

Ahoj holky a kluci,
listopad se může zdát takovým smutným měsícem. Světla už je málo, studená zima klepe na dveře a do Vánoc daleko. Někdy se k nám i vkrádají smutek, nuda a divná nálada. Co s tím? Mně často pomáhá všímat si pozapomenutých milých drobností, které jindy přehlédnu (třeba řidič, který mi dá přednost na přechodu; prodavačka, která mi s úsměvem popřeje hezký den; dítě v parku, které podá staré paní spadlou hůlku…). A také je fajn rozhlédnout se kolem sebe, jestli na tom náhodou není někdo hůř – a já bych mu mohla pomoci. K tomu patří i text z evangelia, kde slyšíme o hřivnách, tedy darech, a jak s nimi naložit, protože žádný dar jsme nedostali jen pro sebe. Že jste ještě malí a nezvládnete to? A co říkala Matka Tereza? Sebemenší kapička dobra pomůže. Ovšem náhodou, vy už zvládnete dost. Pojďme to zkusit! Propojte spolu dary s možnostmi pomoci a do tabulky pak zapište úvodní písmena ve správném pořadí. Tajenka vám prozradí, **co je velkým darem pro druhé** - **naše** (tajenka).

Příště už v adventu se na vás zase těší

Blanka

„VELKÝM DAREM PRO DRUHÉ JE NAŠE…“

1.	2.	3.	4.	5.	6.

LEGENDA:

1) Zdravé nohy
2) Bystré oči
3) Šikovné ruce
4) Nadání na matematiku
5) Citlivost na smutek druhých
6) Smysl pro spravedlnost

Ž - Pomoci nemocnému spolužákovi dohnat učivo
L - Přečíst pohádku mladšímu sourozenci
S - Dojít pro léky nebo nákup někomu, kdo špatně chodí
B - Povzbudit smutného kamaráda/ku
A - Zastat se slabšího
U - Potěšit někoho svým výtvorem - obrázkem či výrobkem

Setkání

Ve farnosti dnes funguje přibližně dvacet otevřených společenství pro různé věkové skupiny i životní situace. Možná mezi nimi najdete právě to své. A pokud ne, můžete si po domluvě s duchovním správcem založit svoje vlastní.

Přehled společenství ve farnosti najdete na: *www.kcmt.cz/spolecenstvi-zapojte-se*

• **Příprava na neděli** – opět se scházíme, tentokrát spolu s P. Vojtěchem, přečteme si texty z Písma na následující neděli a pak si o nich povídáme. Pátek, cca 18.45 (po mši svaté), na faře u kostela sv. Františka, kontakt: Standa a Lída Dabrowski, sal.dabrowski@seznam.cz, 602 158 324

• **Modlitební setkání maminek** (nejen) na mateřské dovolené - scházíme se každou středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. Děti jsou vítány a k dispozici je hrací koutek. Společně trávíme čas v modlitbě i ve hře. Srdečně zve K. Josefusová (608 113 538), K. Trubačíková (776 763 423)

• Setkávání **Spolu s Biblí v ruce** se konají v úterý od 19 hod (kromě 24. 11. , kdy se konají chvály) na faře – čteme Písmo, diskutujeme o něm, společně odkrýváme význam biblických textů a nořímе se do modlitby. Tento rok se zamyslíme nad tématem: PRAXE PRVOTNÍ CÍRKVE, s podtitulem: VÍRA – CHÁPÁNÍ PÍSMA – ŽIVOT. (v souvislostech dobového pozadí i kontextu celé Bible). Stávající i nové zájemce zve Pavla Edita Herciková.

• **Základy hebrejského jazyka a myšlení (HeJaMy)** s Pavlou Editou Hercikovou pokračují v úterý (kromě 24. 11. , kdy se konají chvály) od 20.15 na faře. Stále se mohou připojit noví zájemci! Postupujeme pomalu, žádný věk ani nadání není podmínkou. Srdečně zve Pavla Edita Herciková.

• Setkání **společenství Hnutí fokoláre** - pondělí 9. 11. 2026 od 19.15 v KCMT. Slovo života na listopad: „Buďte dobré mysli. Já jsem přemohl svět." (Jan 16,33) Rádi přivítáme i nové zájemce. Jana a Viktor Friedovi - tel. 731625949

• **Páteční dopolední setkávání** – v 9 hod v kapli KCMT bohoslužba slova se sv. přijímáním, první pátek v měsíci mše svatá. Poté možnost přátelského posezení ve foyer. Těšíme se na všechny, kdo máte dopoledne volno a nechcete být doma sami. Jana a Viktor Friedovi

• **BB spolčo** (mládež) - Scházíme se pravidelně každou neděli, v 18 - 20 h v kostele sv. Františka. Vítáni jsou všichni od 15 do 30 let. Prostor pro zábavu, sport, hudbu i pro modlitbu, ztišení a seberozvoj. Vojtěch Soukup, 607 613 856, vojtechsoukup@icloud.com; Kateřina Krausová, 792 301 660, krausova05@gmail.com.

• **Růženec mužů** - zveme všechny muže chlapce, tatínky... ke krátké společné modlitbě (modlíme se spolu jeden desátek růžence). Každou neděli po první mši svaté v KCMT, sraz cca v 10.40 u schodů dolů ke klubovnám. Honza Musil, j.m.musilovi@gmail.com.

• **Společenství přímluvců** - ve farnosti sloužíme přímluvnou modlitbou za vaše osobní úmysly. Každý z nás se modlí doma, způsobem, který je mu blízký, a společně jsme propojeni v modlitbě. Chtěli byste se stát součástí našeho společenství a zapojit se do této služby? Nebo byste byli rádi, kdybychom se modlili za váš úmysl? Rádi se za vás budeme modlit. Napište nám na primluvy@kcmt.cz.

Apoštolát modlitby

Úmysl papeže: Za správné využívání bohatství
Za *Modleme se, aby bohatství bylo správně využíváno, nepodléhalo pokušení egoismu, ale vždy sloužilo obecnému dobru a solidaritě s těmi, kteří mají méně.*

Národní úmysl: Za pečující o umírající
Modleme se, aby ti, kdo pečují o umírající, byli plní naděje na život věčný.

Fchodoviny, zpravodaj ŘK farnosti Praha-Chodov

– Šéfredaktorka *Blanka Pitřincová*
– Rozhovory *Kateřina Friedová*
– Foto *Anna Procházková a spol.*
– Grafický design *Jakub Šilhavý*

Archiv čísel na: kcmt.cz/fchodoviny. Náklady na výtisk 18 Kč. Za obsah odpovídá *P. Michael Špilar.* Příspěvky zasílejte na **fchodoviny@kcmt.cz**
Uzávěrka čísla 15. dne předchozího měsíce.

Pravidelné bohoslužby

	sv. František	KCMT
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00
Čtvrtek	–	6.45
Pátek	18.00	9.00*
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

* *Bohoslužba slova se sv. přijímáním*

Jedna nedělní bohoslužba je přenášena online na farním kanále **youtube.com/kcmtpraha**.

Bohoslužby v DS Donovalská a K Milíčovu jsou přístupné pouze pro klienty.

Café Terezie Otevírací doba

• pondělí, úterý	15.30—21.30
• středa	15.30—20.00
• čtvrtek	15.30—19.00
• neděle	10.00—13.00

A dále v době kulturních programů v KCMT.

Možnosti spojení

Kancelář KCMT – Háje
U Modré školy 1, 149 00 Praha 4
Tel: 242 485 826
E-mail: kancelar@kcmt.cz
Úřední hodiny:
Po–St 8.30–15.00
Úřední hodiny kněze:
Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

Farní kancelář Chodov
Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4
Tel: 272 934 261
E-mail: kancelar@kcmt.cz
Úřední hodiny kněze:
Pátek 16.00–17.30
(jiný termín pouze po dohodě)

Bankovní spojení:
Banka Creditas **104782676/2250**
Komerční banka **19-9362170227/0100**

Kontakty

P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Vojtěch Poppr (farní vikář)	731 115 602	farnivikar@kcmt.cz
Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	reditelka@kcmt.cz
Kancelář KCMT	242 485 826	–
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	–
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Pavel Andrle (správce)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Matouš Okrouhlý (předseda KSK Praha)	–	info@kskpraha.org
Vlasta Hamalová (koordinace dobrovolníků)	733 770 847	asistentka@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník KCMT)	–	kustod@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Listopad
Program v naší farnosti

12. 11. 19.00 **Zastavení u Matky Terezy nad tématem „Jak psychicky a duchovně ustát kauzy zneužívání v církvi?“**
Jaké jsou za poslední roky posuny ve věci prevence a vyrovnávání se s traumatem zneužívání v církvi? Jak vůbec po nedávných skandálech v české církvi mluvit o zneužívání, aby to skutečně pomáhalo uzdravení? O tom všem budeme mluvit s Jiřím Kylarem, předsedou spolku Někdo Ti uvěří, který pomáhá obětem, a Martinou Vintrovou, soudkyní diecézního církevního soudu v Plzni.

15. 11. 15.00–18.00 **Tančírna s kapelou „Hvězdný prach“**

19.–22. 11. **Kurz ikonopisu** s Martinem Damianem na faře u sv. Františka.
Nutnost přihlášení na kcmt.cz/akce

22. 11. 16.00 **Filmový večer – Matka** Nekonvenční portrét Matky Terezy s následnou besedou s filmovým publicistou Lukášem Jirsou. Více info uvnitř čísla

24. 11. 19.00 **Modlitba chval a díků** pod vedením kapely EJMEN (kostel sv. Františka).

25. 11. **Červená středa** – tento den se rozzáří kostely a další sakrální budovy červenou na připomínku toho, že ne všude ve světě může člověk svobodně vyznávat svou víru.

26. 11. 19.00 **Nad uměním života: Život a vztahy žité bezpečně.**
Pokud neprožíváme své vztahy a svůj život jako bezpečné, jsme neustále v obranném modu, všechno vnímáme jako nebezpečné, neustále vše vysvětlujeme a obhajujeme nebo na všechny útočíme. Jak si můžeme zařídit bezpečí v osobním prožívání i ve vztazích? S terapeutem Vlastimilem Marušákem.

27. 11. 15.00 a 17.00 **Adventní dílna na výrobu adventních věnců**
Nutné se předem přihlásit na reditelka@kcmt.cz.

28. 11. 10.00–18.00 **Adventní jarmark pod střechou**
s možností koupit si úžasné originální dárečky, dát si svařák či jiné dobroty a těšit se na přicházející vánoční svátky. Hudební doprovodný program, výtvarná dílna pro nejmenší.

28. 11. 16.00 **Divadelní pohádka O Sněhurce a sedmi trpaslících** – vstupné 100 Kč.

29. 11. 16.00 **První adventní koncert** – rozezní se náš barokní varhanní pozitiv spolu s cinkem. Hudba 17. a 18. století pro cink a varhany. Doporučené vstupné 100 Kč.

Pravidelný program:

- **Otevřený kostel (kaple KCMT)** – Otevřený kostel (kaple KCMT) – pondělí 16 - 18. Hledáte místo k zastavení, možnost v tichu si utřídit myšlenky, pomodlit se?
- **Kavárna Cafe Terezie** – dobrá italská káva, domácí limo, zmrzlina, dortíky. Otevírací dobu najdete na našem webu nebo FB.
- **Knižní obchůdek** – neděle 10.30 - 13.00
- **Cvičení pro seniory** – středa (10:10, 11:20) a čtvrtek (11:00). Cvičení vede Jiří Kubeš. Nutné přihlášení enraphacz@gmail.com nebo 606 452 402.
- **Zdravotní cvičení** v kontextu křesťanské spirituality, středa, www.jkpohyb.cz
- **Taneční škola Astra** – výuka tance pro dospělé. www.astra-praha.cz
- Setkání **společenství** najdete uvnitř čísla na předposlední straně

Cena výtisku 18 Kč